

Helsingin kaupunki

Lasten ja nuorten hyvinvointiselonteko 2011

Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma 2009–2012

Johdanto

Tämän katsauksen tavoitteena on antaa kuvaa helsinkiläisten lasten ja nuorten hyvinvoinnista, sen muutoksista erityisesti Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma-kaudella (2009–2012) sekä kehitystrendejä suhteessa koko 2000-lukuun.

Kuvaukset on jaettu kuuteen eri teema alueeseen:

I Väestö ja elinolot

II Lasten ja nuorten terveys ja terveystottumukset

III Lasten ja nuorten osallisuus ja yhteisöllisyys

IV Lasten ja nuorten läheis- ja ystävyyssuhteet

V Lasten ja nuorten koulutus ja työllisyys

VI Lasten ja nuorten turvattomuus ja lastensuojelu

Tiedot perustuvat hallintokuntien tuottamaan omaan tilastotuotantoon, Tietokeskuksen tuottamiin tilastoihin, kouluterveyskyselyn Helsingin tuloksiin sekä muutamiin valtakunnallisiin tietokantoihin (mm. Kela). Mittareiden valinnassa on pyritty siihen, että ne ovat mahdollisimman lapsikantaisia (lapsi tilastointiyksikkö tai tiedonkeruun lähde).

Tässä katsauksessa korostuvat ns. ongelmakeskeinen tieto sekä nuorisoikäisiä koskeva tieto. Jatkossa kehittämishaasteena on saada lisää lasten, nuorten ja perheiden voimavaroja kuvaavaa tietoa sekä systemaattisesti kerättävää alle kouluikäisiä ja alakouluikäisiä lapsia koskevaa tietoa.

Keskeiset tulokset:

Hyvä suunta

- Yhä useampi lapsi harrastaa liikuntaa useita kertoja viikossa
- Yläasteikäisten terveys ja terveystottumukset kohenivat
 - Mm. yläasteikäisten humalajuominen vähentynyt
- Peruskouluissa ja lukioissa osallisuus ja yhteisöllisyys on kohentunut viime mittauksesta
- Lasten ja nuorten läheissuhteiden laatu vaikuttaa pysyneen ennallaan
- Kodin ulkopuolelle sijoitettujen lasten määrä on laskenut

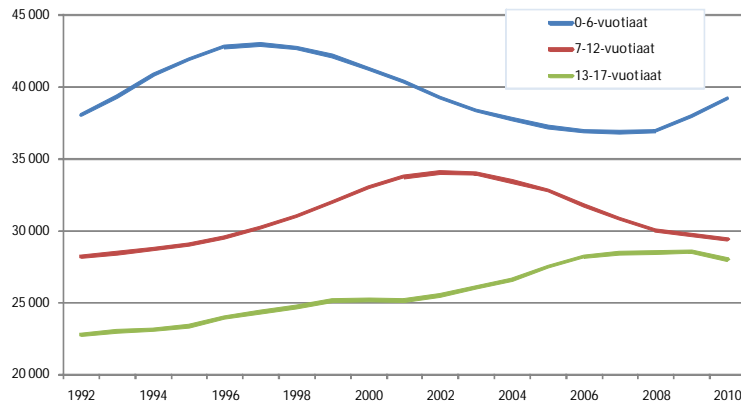
Haasteet

- Yhä useampi lapsi on pienituloisuusrajan alapuolella
 - yksinhuoltajaperheiden taloudellinen tilanne erityisen tiukka
- Yläasteikäisten huumekeailut lisääntyivät
- Lukiolaisten ja ammattikoululaisten terveyserot jatkavat kasvuaan
- Nuorisotyöttömyys on kasvanut
- Koulupudokkuuden määrä ei ole laskenut merkittävästi
- Seksuaalista väkivaltaa kokeneiden määrä on suuri
- Lastensuojeluasiakkuuksien määrä on jatkanut kasvuaan

I Väestö ja elinolot

Helsingissä oli 0-17 -vuotiaita lapsia 1.1.2010 yhteensä 96 590. Alle kouluikäisten lasten määrä on kasvanut voimakkaasti kahden viimeisen vuoden aikana. 7-17 -vuotiaiden lasten ja nuorten määrä on sen sijaan laskenut.

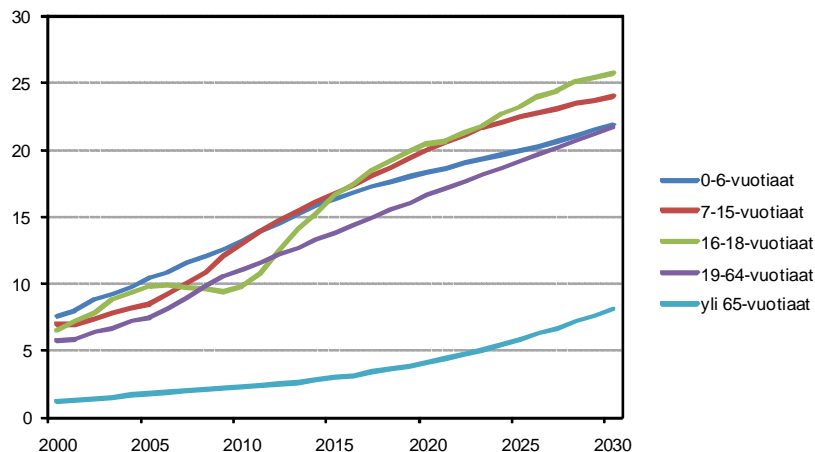
Kuvio 1: Alaikäisten lasten määrä ikäryhmittäin vuosina 1992–2010

Lähde: Helsingin kaupungin tietokeskus ja Tilastokeskus

Muunkielisten lasten ja nuorten osuus 0-17 –vuotiaasta väestöstä oli 13 % vuonna 2010, mutta väestöennusteen mukaan osuus on kasvava. Vuonna 2020 arvioidaan muunkielisiä 7-18 –vuotiaita olevan noin viidennes ikäryhmästään. Voimakkaimmin kasvaneen 16–18 –vuotiaiden suhteellinen osuus.

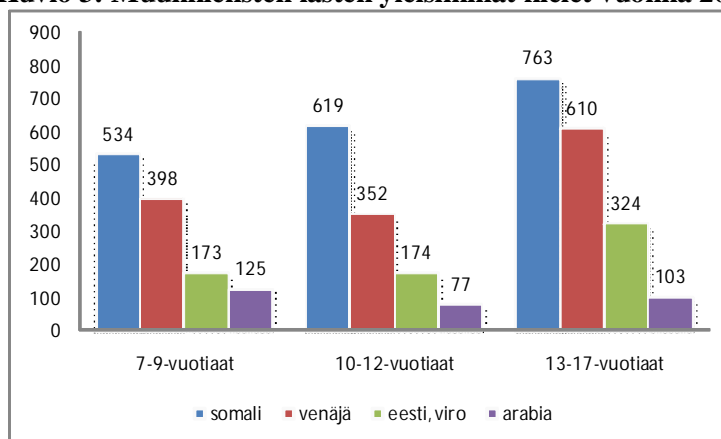
Kuvio 2: Muunkielisten lasten ja nuorten % -osuus 0-17 –vuotiaasta väestöstä

Lähde: Tilastokeskus

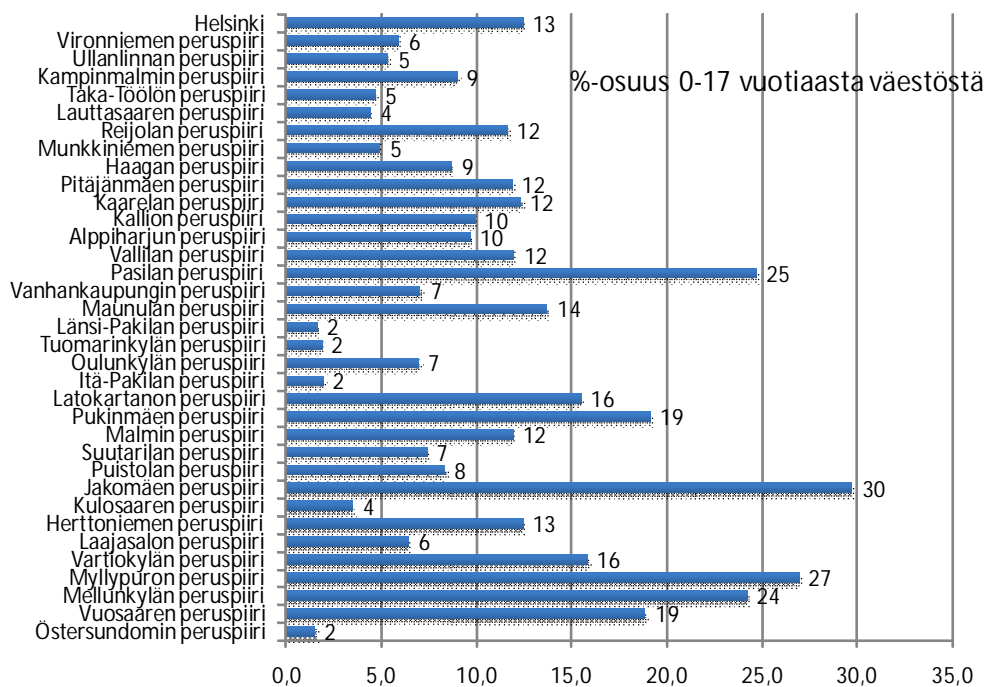
Alla olevasta kuvasta on nähtävissä kouluikäisten, muunkielisten lasten eri kieliryhmien osuudet 2009–2010 vuoden vaihteessa. Venäjänkielisen osuus kaikista muunkielisistä (koko muunkielisten väestöosuus) on suurin, mutta alaikäisten kohdalla somalinkieliset ovat suurin ryhmä. Seuraavina kieliryhminä tulevat venäjä, viro ja arabia. Muunkieliset lapset asuvat useimmin itäisessä ja koillisessa suurpiirissä.

Kuvio 3: Muunkielisten lasten yleisimmät kielet vuonna 2010

Lähde: Helsingin kaupungin tietokeskus.

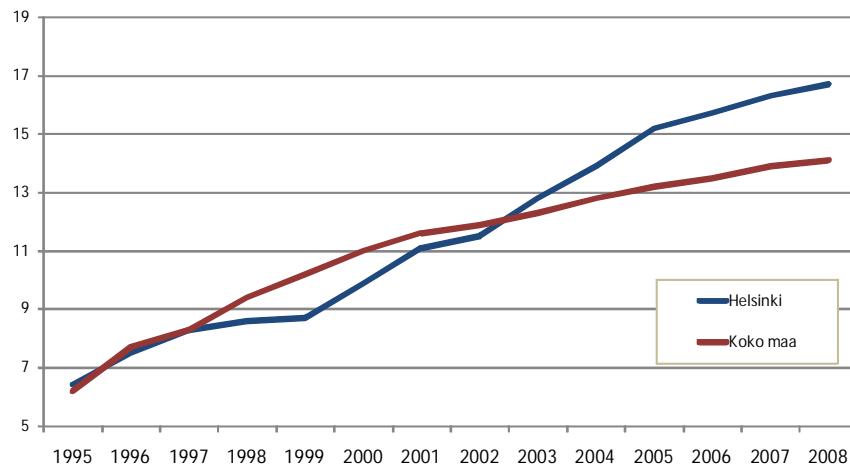
Kuvio 4: Muunkielisten lasten %-osuudet peruspiireittäin vuonna 2010

Lähde: Helsingin kaupungin tietokeskus ja Tilastokeskus

Lasten köyhyys on lisääntynyt edelleen Helsingissä. Vuonna 2008 pienituloisissa perheissä asuvien lasten osuus oli lähes 17 % koko ikäryhmästä. Pienituloiseksi määritellään kotitalous, jonka tulot ovat alle 60 % kotitalouksien mediaanituloista.

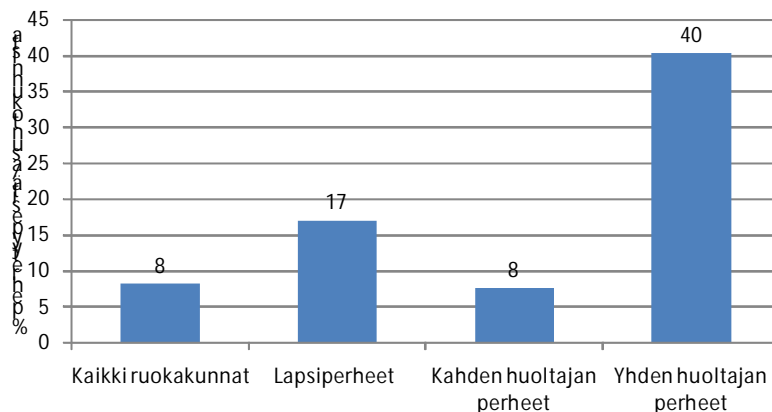
Kuvio 5: Lasten pienituloisuusaste (%) Helsingissä ja koko maassa 1995–2008

Lähde: THL, Tilasto- ja indikaattoripankki SOTKANet 2005 - 2010

Yksinhuoltajaperheiden taloudellinen tilanne on erityisen tiukka. Vuonna 2010 yleistä asumistukea saavista perheistä 40 % oli yksinhuoltaja tai yhden huoltajan perheitä.

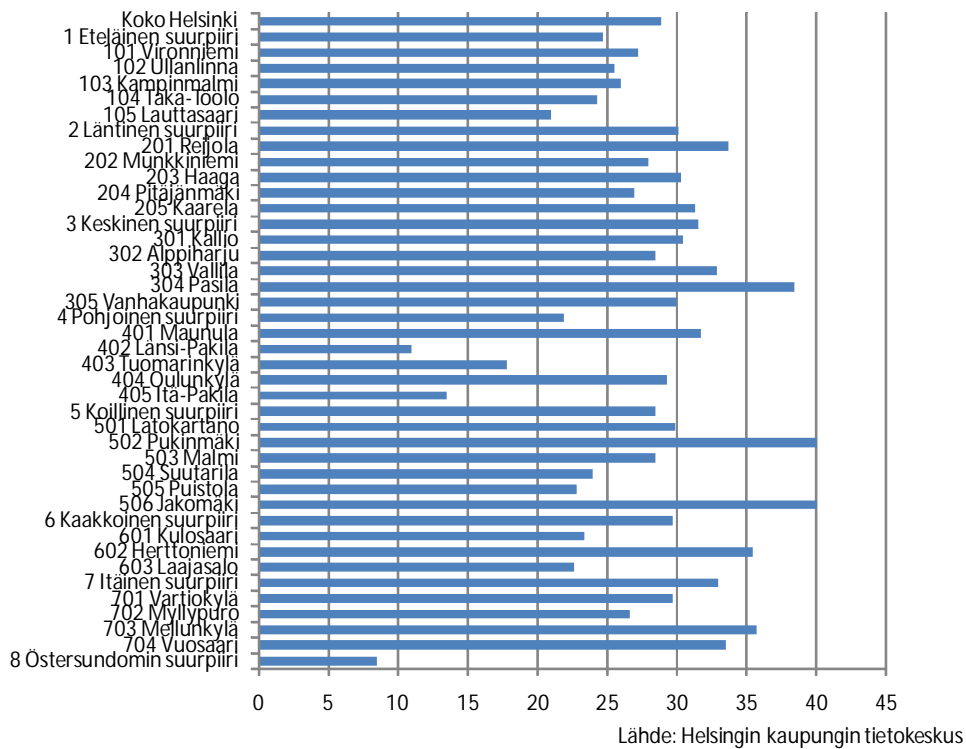
Kuvio 6: Yleistä asumistukea saavien ruokakuntien %-osuus vastaavista perhetyypeistä/asutokunnista vuonna 2010

Lähde: Kela

Helsingissä yksinhuoltajaperheiden osuus oli vajaa 30 % kaikista perhekunnista vuonna 2010, kun valtakunnallinen vertailuluku vuonna 2009 oli 12,3 %. Alla olevasta taulukosta on nähtävissä yksinhuoltajaperheiden jakautuminen peruspiireittäin.

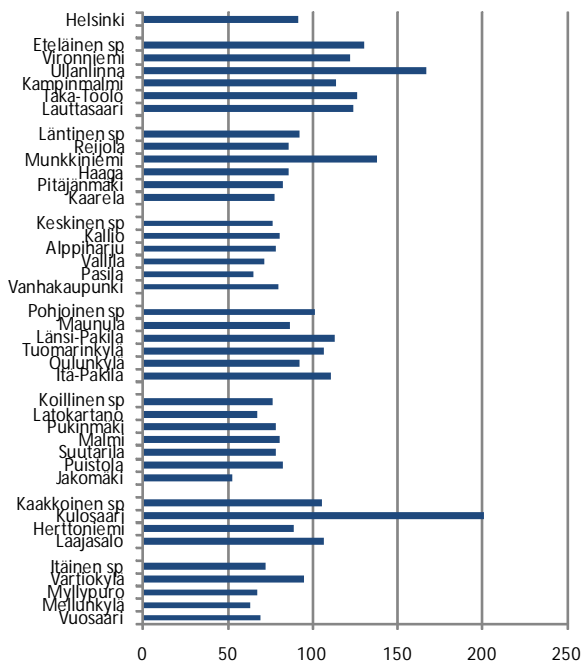
Kuvio 7: Yksinhuoltajaperheiden % -osuus kaikista lapsiperheistä peruspiireittäin 2010

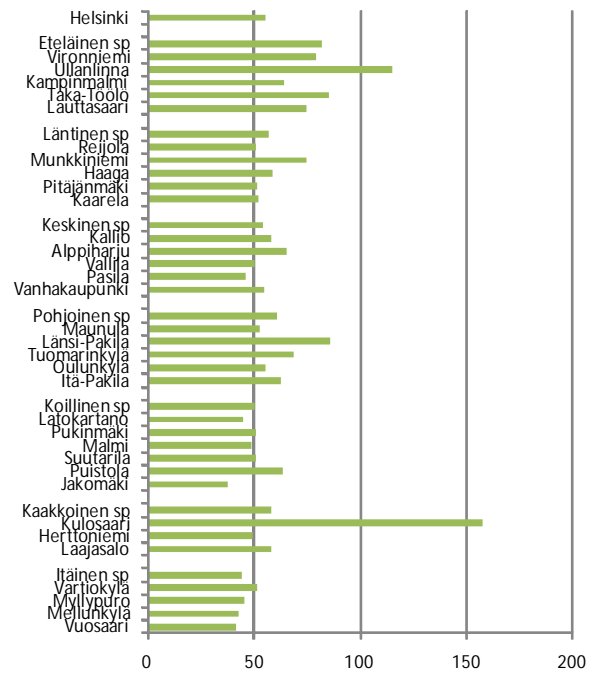
Alla olevasta kuvasta on nähtävissä tulojakaumat perhetyypeittäin. Yksinhuoltajaperheiden tulot jäävät huomattavasti alhaisemmaksi kuin kahden huoltajan perheissä.

Kuvio 8: Asuntokuntien valtionveronalaiset tulot/henkilö vuonna 2008 (kaikkien perhetyyppien tulo/henkilö = 100 (25 882 €))

Av(i)oparit + lapsia

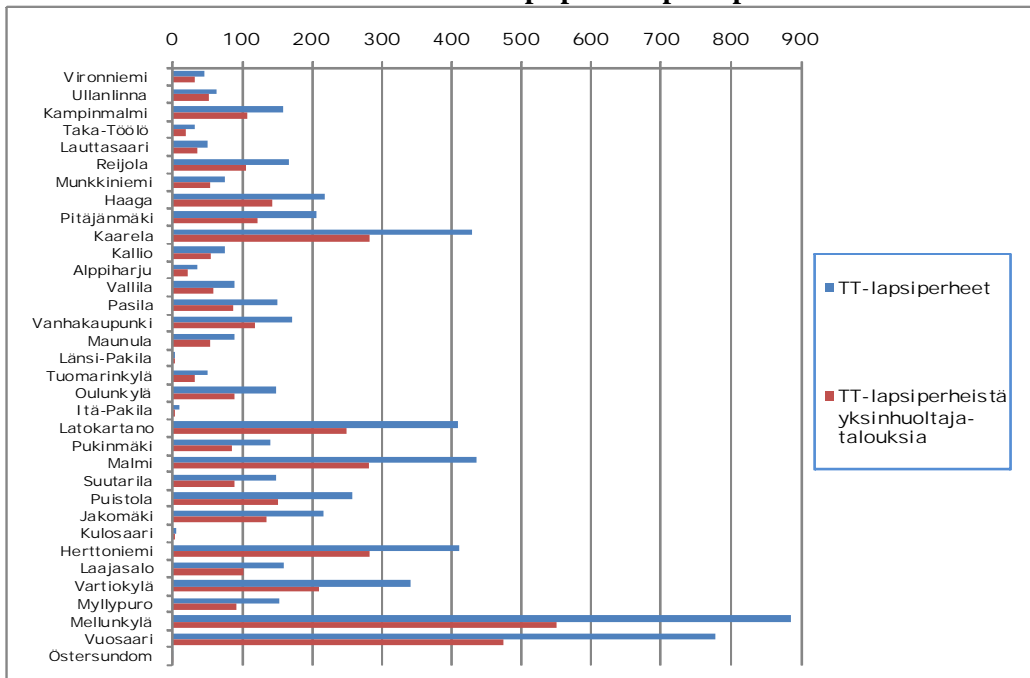
Yksinhuoltajaperheet

Lähde: Helsingin kaupungin tietokeskus 2010:40: Asuntokuntien tulot, verot ja velat Helsingissä 2008. Aineisto: Tilastokeskus

Oheisesta kuvasta on nähtävissä toimeentulotukea saaneiden lapsiperheiden jakautuminen ja määrät peruspiireittäin sekä yksihuoltajatalouksien määrät kaikista toimeentulotukea saaneista perheistä peruspiireittäin vuonna 2010.

Kuvio 9: Toimeentulotukea saaneet lapsiperheet peruspiireittäin vuonna 2010

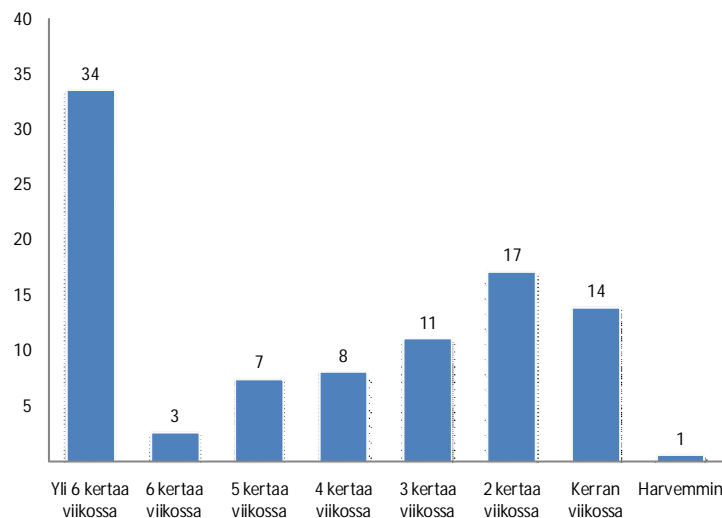

Lähde: Sosv vuositilastot

II Lasten terveys ja terveystottumukset

Helsingiläisten lasten ja nuorten liikkumisesta on vuonna 2010 tehty selvitys, johon vastasi 440 lasta ja nuorta. Selvityksen mukaan 3-18 v. lasten ja nuorten aktiivinen liikkuminen ja harrastaminen on lisääntynyt 2000- luvulla merkittävästi. Yli 6 kertaa viikossa harrastavien osuus vastaajista oli kasvanut yli 10 prosenttia vuodesta 2006 ja oli nyt 34 %. Tyttöjen osuus näistä oli suurempi (35 %) kuin poikien (28 %).

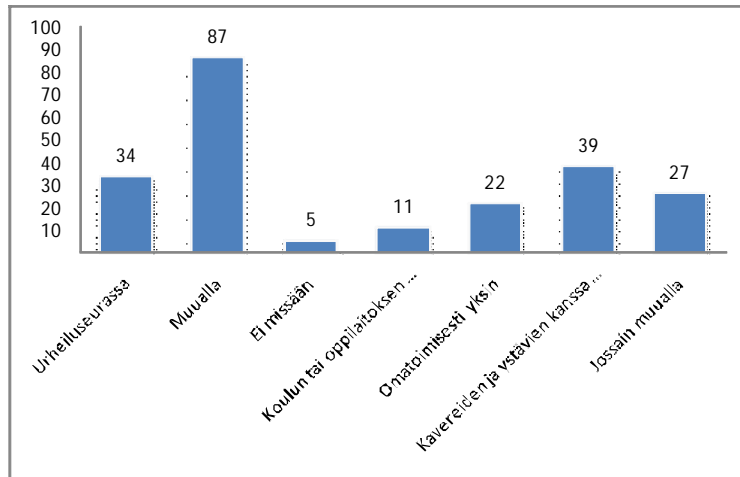
Kuvio 10: Helsingiläisten 3-18 –vuotiaiden liikunnan harrastamisen tiheys viikon aikana

Lähde: Helsingin liikuntavirasto

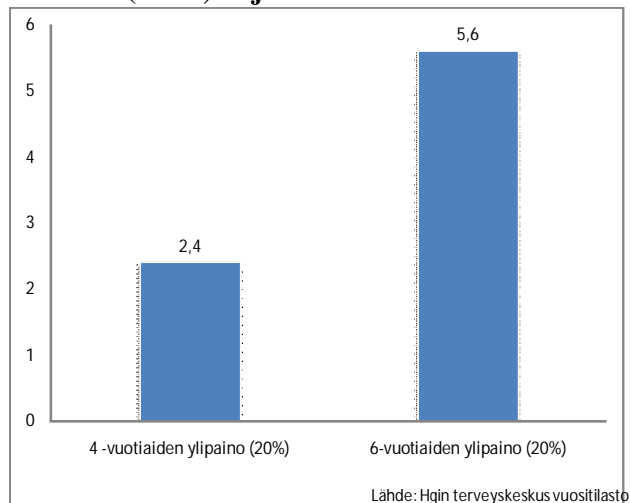
Harrastettujen lajien määrä lasta kohti sen sijaan vähenee. Yli neljännes harrastaa vain yhtä lajia ja 3 tai useampaa lajia harrastavien määrä on vähentynyt merkittävästi viime vuosien aikana. Jälleen tyttöjen (27 %) osuus vain yhtä lajia harrastavina on suurempi kuin poikien (21 %). Tyttöillä suosituimpia lajeja olivat uinti, voimistelu, luistelu ja tanssi. Pojilla suosituimpia lajeja puolestaan olivat salibandy, uinti, pyöräily sekä jalkapallo ja jääkiekko. Harrastaminen tapahtuu kuitenkin suurimmaksi osaksi (87 %) muualla kuin urheiluseuroissa (34 %).

Kuvio 11: Helsinkiläisten 3-18 –vuotiaiden liikunnan harrastamisen paikat

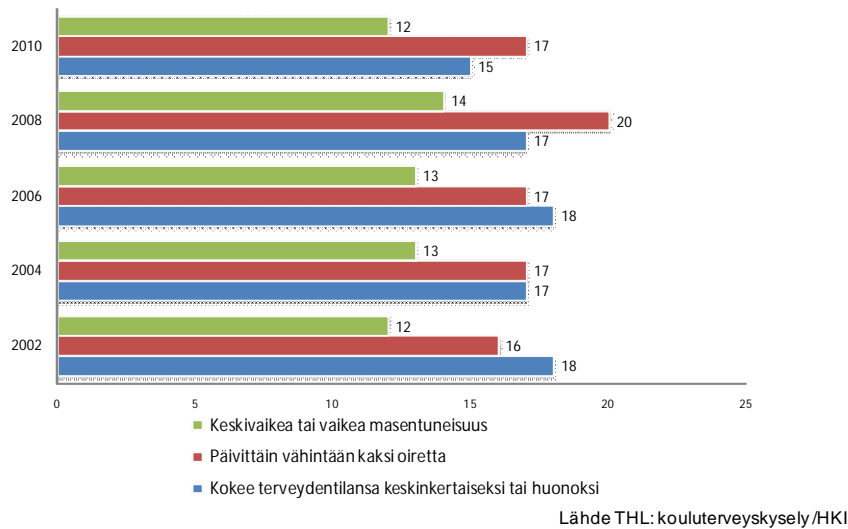
Alle kouluikäisten lasten osalta saatava tieto on vähäistä. 4- ja 6 -vuotistarkastuksissa kerätään säännöllisesti tietoa lasten ylipainosta (20 %) ja 2010 tilastot osoittavat ylipainon lisääntyvän lapsen ikävuosien mukana.

Kuvio 12: Ylipainoisten (20 %) 4- ja 6 –vuotiaiden lasten %-osuus vuonna 2010

Kouluterveyskyselyn mukaan helsinkiläisten yläasteikäisten nuorten koettu terveys on parantunut hieman kahden viimeisen vuoden aikana. Päivittäin vähintään kaksi oiretta (17 %), keskivaikeaa tai vaikeaa masentuneisuutta (12 %) sekä terveytensä keskinkertaiseksi tai huonoksi kokevien (15 %) osuudet ovat laskeneet edellisestä kyselystä muutaman prosenttiyksikön.

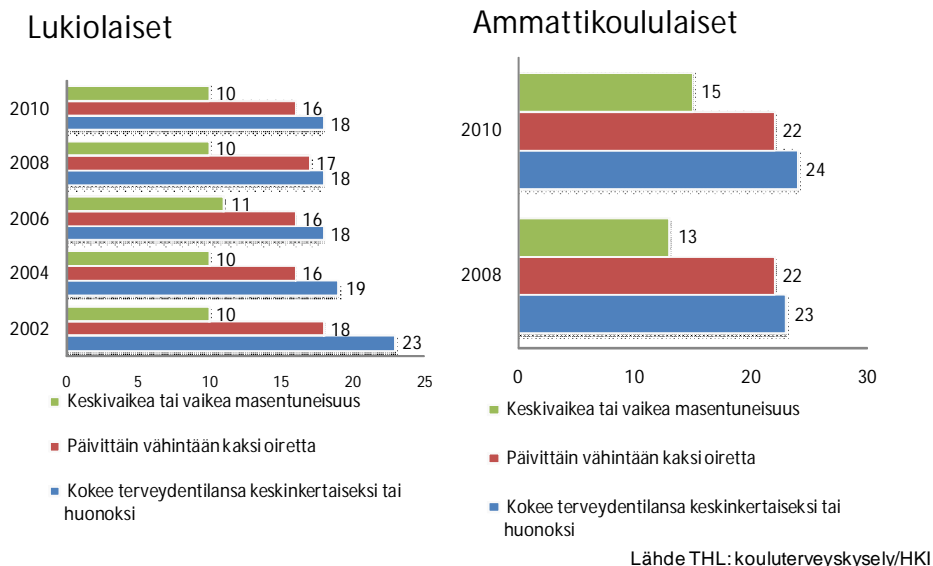
Kuvio 13: Yläasteikäisten koettu terveys ja mielenterveys vuosina 2002–2010.

Lukiolaisten ja ammatillisissa oppilaitoksissa opiskelevien osalta tilanne on pysynyt edellisestä kyselystä enemmän ennallaan tai jopa hieman heikentynyt. Erot tuloksissa ko. vastaajaryhmien välillä ovat myös suuret.

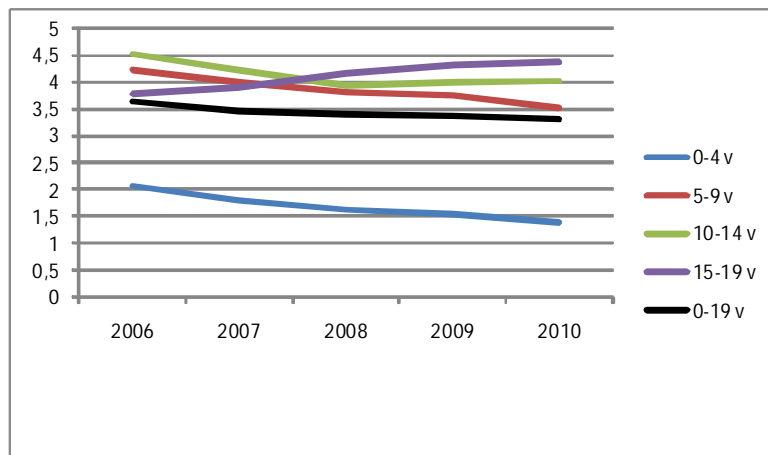
Ammattikoululaiset ovat osallistuneet kouluterveyskyselyyn vasta vuodesta 2008, joten tulosten perspektiivi on huomattavasti lyhyempi. Huomiota herättävää on, että heidän kokemansa terveys (24 %) on merkittävästi huonompi lukiossa opiskeleviin verraten (18 %). Keskipaikeaa tai vaikeaa masentuneisuutta kokevien määrä on myös suurempi (15 %) lukiolaisiin verraten (10 %) ja osuus on jopa lisääntynyt kahden viimeisen vuoden aikana.

Kuvio 14: Toisen asteen opiskelijoiden koettu terveys ja mielenterveys 2006/2008 – 2010.

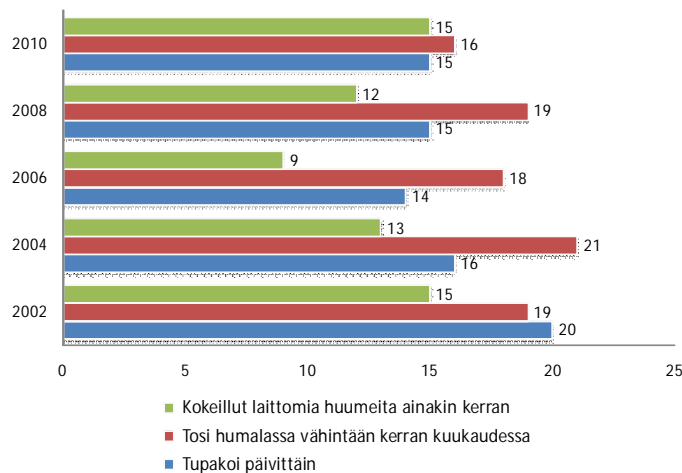
Erityiskorvattavien lääkkeiden käyttö kuvaa osaltaan lasten ja nuorten sairastavuutta. Koko lapsiväestön (0-19 v.) osalta käytön määrä on laskenut tasaisesti 2000-luvun puolivälistä. Alla olevasta kuvasta on nähtävissä sama trendi kuin muunkin nuorten oirehoidinnan osalta eli 15-19 –vuotiaiden erityiskorvattavien lääkkeiden käyttö on kuitenkin lisääntynyt.

Kuva 15: Erityiskorvattaviin lääkkeisiin oikeutettujen 0-19 –vuotiaiden %-osuus Helsingissä

Päihteiden osalta yllättävin tulos vuonna 2010 on, että 15–16 –vuotiaiden nuorten kohdalla eri päihteiden rooli on hyvin tasainen. Kuukausittain itsensä tosi humalaan juovien osuus on ilahduttavasti vähentynyt ja päivittäinen tupakoivien osuus on pysynyt ennallaan. Sitä vastoin laittomia huumeita, lähinnä kannabista, kokeilleiden määrä on lisääntynyt. Jo 15 % yläasteikäisistä on kokeillut laittomia huumeita ainakin kerran, pojista jopa 18 %. Valtakunnallinen vertaililuku on 9 % ja pääkaupunkiseudun kunnissa 13 %. Tupakoinnin osalta tulokset ovat samansuuntaisia sekä valtakunnallisten (16 %) että pääkaupunkiseudun (14 %) tulosten kanssa. Myös humalajuomisessa ei ole eroa (16 % sekä koko Suomi että pks -seutu).

Kuvio 16: Yläasteikäisten päihteiden käyttö vuosina 2002–2010

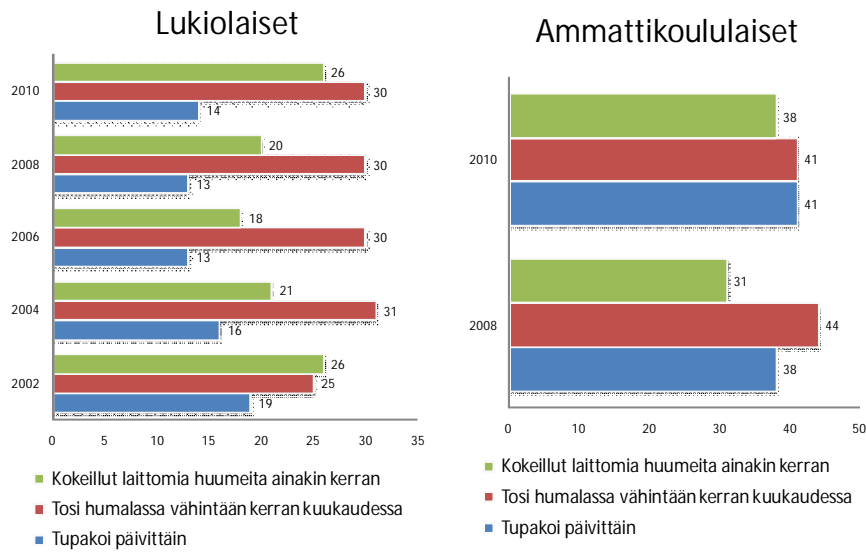

Lähde THL: kouluterveyskysely/HKI

Lukio-opiskelijoiden kohdalla huumeita kokeilleiden määrä on kasvanut niin ikään rajusti; 26 % kertoo kokeilleensa laittomia huumeita ainakin kerran. Päivittäin tupakoivien (14 %) sekä kuukausittain humalaan juovien (30 %) osuudet ovat pysyneet lähes ennallaan vuodesta 2008.

Ammattikoululaisista jopa 38 % on kokeillut ainakin kerran laittomia huumeita. 41 % tupakoi päivittäin ja määrä on kasvanut edellisestä kyselystä. Saman verran vastaajista juo tosi humalaan kuukausittain, osuus on hieman laskenut vuodesta 2008. Luvut antavat viitteitä siitä, että jatkossa kouluterveyskyselyiden yhteydessä olisi hyvä seurata myös laittomien huumeiden säännöllisempää käyttöä.

Kuvio 17: Toisen asteen opiskelijoiden päihteiden käyttö vuosina 2006/2008 – 2010

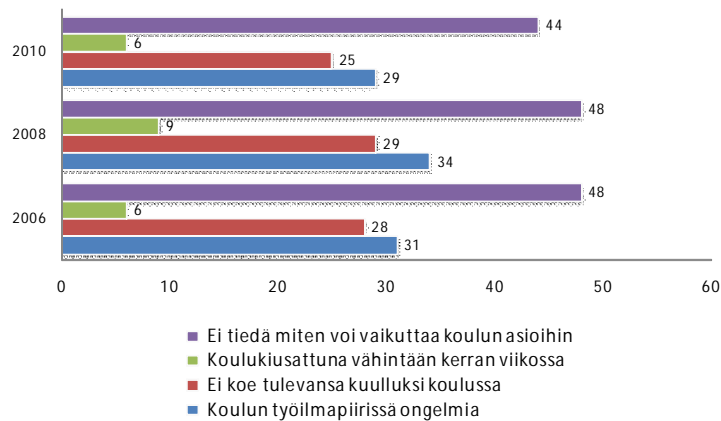

Lähde THL: kouluterveyskysely/HKI

III Lasten ja nuorten osallisuus ja yhteisöllisyys

Nuorten kohdalla osallisuutta ja yhteisöllisyyttä on peilattu tuloksiin siitä, kuinka nuoret kokevat vaikuttamismahdollisuutensa, tulevansa kuulluksi tai millaiseksi he kokevat työilmapiirin koulussa. Koulukiusaaminen on ääri-ilmiö rapautuneesta yhteisöllisyydestä. Tulokset ovat kehittyneet vuodesta 2008 myönteiseen suuntaan. Viikoittain koulukiusattujen osuus on laskenut 6 %:iin ja niiden osuus, jotka eivät koe tulevansa kuulluksi, 25 %:iin. Myös muissa luvuissa on laskua, mutta kokonaistilanteessa on toki vielä paljon parannettavaa.

Kuvio 18: Yläasteikäisten kokema osallisuus ja yhteisöllisyys koulussa vuosina 2006–2010

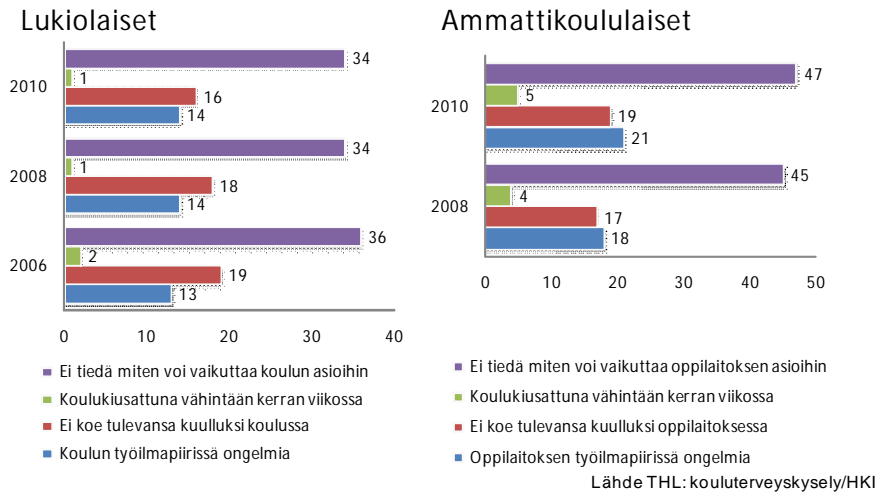

Lähde THL: kouluterveyskysely/HKI

Lukiossa opiskelevien osalta mm. kuulluksi tulemisen kokemus on parantunut ja vain 16 % ei koe tulevansa kuulluksi. 14 % vastaajista kertoo, että koulun työilmapiirissä on ongelmia ja koulukiusaamista ei ole juuri lainkaan. Tietoa siitä, miten voi vaikuttaa oppilaitoksen asioihin, ei ole 34 % vastaajista, mikä on vähäisempi osuus kuin muilla vastaajaryhmillä, mutta toki määränä suuri.

Ammatillisissa oppilaitoksissa opiskelevista sitä vastoin lähes puolet ei tiedä, miten vaikuttaa oppilaitoksen asioihin, kuulluksi tulemisen ja työilmapiirin osalta vastaukset ovat heikentyneet viime mittauksesta. Koulukiusaamistakin on edelleen lähes samassa määrin kuin peruskoulun puolella.

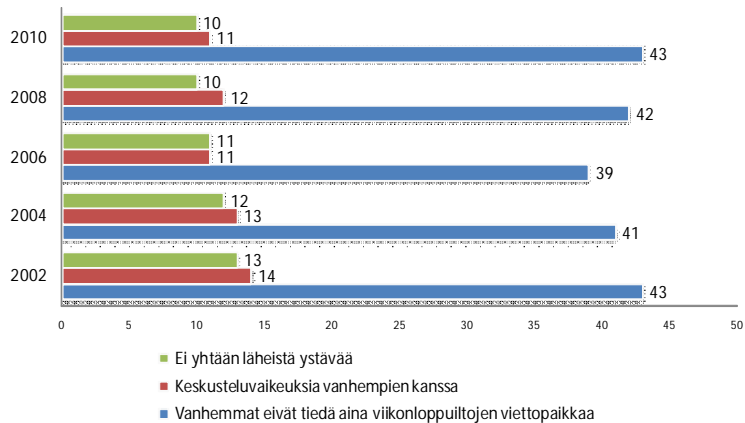
Kuvio 19: Osallisuus ja yhteisöllisyys toisen asteen oppilaitoksessa vuosina 2006/2008 – 2010

IV Lasten ja nuorten läheis- ja ystävyysuhteet

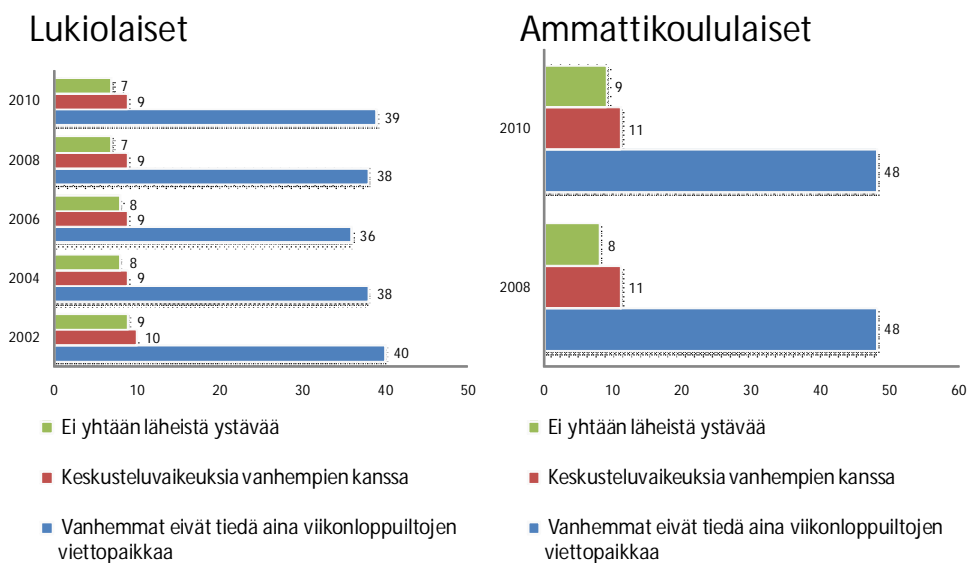
Nuorten läheissuhteita on katsottu suhteessa kouluterveyskyselyn tuloksiin ystävyysuhteista, keskusteluväleistä vanhempien kanssa sekä vanhempien tietoisuuteen nuoren liikkumisesta viikonloppuiltais. Yläasteikäisten tulokset ovat pysyneet melko samoina vuosikymmenen aikana. Vain 10 %:lla ei ole yhtään läheistä ystävää ja 11 %:lla on keskusteluvaikeuksia vanhempien kanssa. Vanhempien tietoisuudessa yläasteikäisten viikonloppuiltojen vietosta olisi kuitenkin toivomisen varaa; 43 % kertoo, etteivät vanhemmat tiedä sitä.

Kuvio 20: Yläasteikäisten nuorten läheissuhteet vuosina 2002–2010

Toisen asteen opiskelijoiden kohdalla niiden osuus, joilla ei ole yhtään ystävää, on vielä vähäisempi ja määrä on pysynyt lähes samana viime vuosien ajan. Myös keskusteluvaikeuksia koetaan olevan vähän vanhempien kanssa (9-11 %). Nuorten liikkuminen on vielä vähemmän vanhempien tiedossa olevaa; lukiolaisista 40 % ja ammattikoululaisista lähes 50 % ilmoittaa, etteivät vanhemmat tiedä viikonloppuiltojen viettoa.

Kuvio 21: Toisen asteen opiskelijoiden läheissuhteet vuosina 2006/2008 – 2010

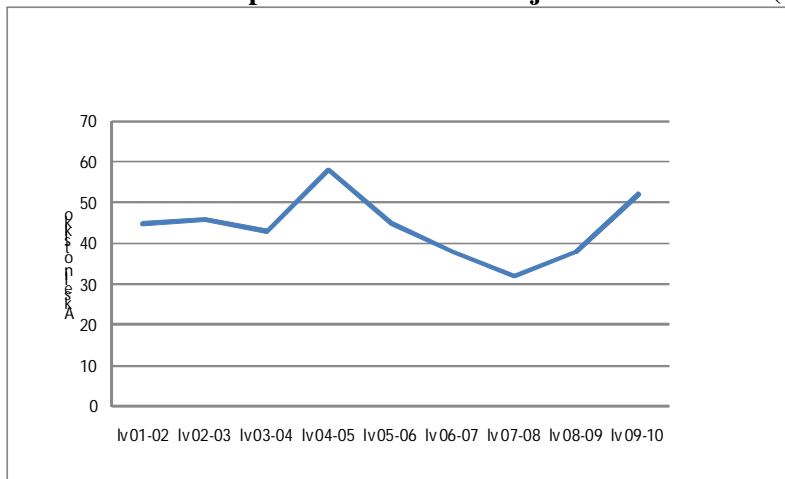

Lähde THL: kouluterveyskysely/HKI

V Lasten ja nuorten koulutus ja työllisyys

Peruskoulun päättötodistusta vaille jääminen sekä koulutuksen keskeyttäminen toisen asteen opinnoissa ovat merkittäviä syrjäytymisriskejä. Viimeisen kolmen vuoden aikana peruskoulun päättötodistusta vaille jääneiden määrä on kasvanut, mutta kokonaismäärä on melko vähäinen (vähän yli 50 oppilasta).

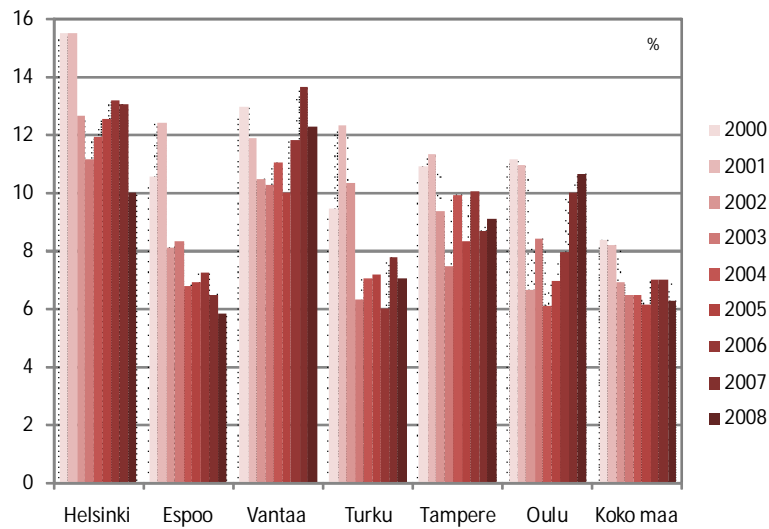
Kuvio 22: Peruskoulun päättötodistusta vaille jääneet 2001–2010 (henk)

Lähde: H:gin kaupunki/opetusvirasto

Niiden peruskoulun päättäneiden osuus, jotka eivät ole jatkaneet toisen asteen opintoihin, on vaihdellut Helsingissä voimakkaastikin 2000-luvulla. Vuoden 2008 tilanne koheni huomattavasti edelliseen vuoteen verraten. Valtakunnallisesti Helsingissä tilanne on heikko Vantaan ohella.

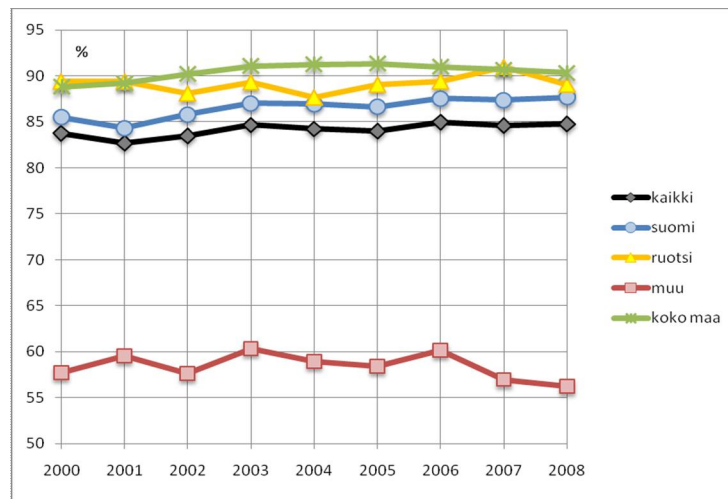
Kuvio 23: Peruskoulun vuosina 2000–2008 päättäneet, jotka eivät jatkaneet tutkintoon johtavaan koulutukseen peruskoulun päättövuonna

Lähde: Tilastokeskus, Sijoittumispalvelu

Helsinkiäisten 16–18 –vuotiaiden osallistuminen toisen asteen koulutukseen (85 %) on valtakunnalliseen vertailulukuun (90 %) nähden alhaisempaa. Oheisesta kuvioista on nähtävissä, että keskiarvoa alentaa muunkielisten nuorten alhainen osallistumisprosentti (55 %). Tämä osoittaa haasteet mm. muualta maahanmuuttaneiden nuorten valmistavalle opetukselle.

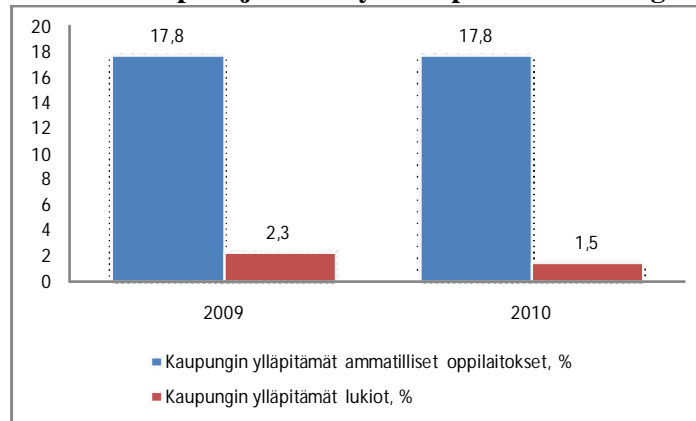
Kuvio 24: 16–18-vuotiaiden helsinkiläisten osuudet toisen asteen koulutuksessa 2000-2008

Lähde: Tilastokeskus, Opetushallituksen WERA -web-raportointipalvelu

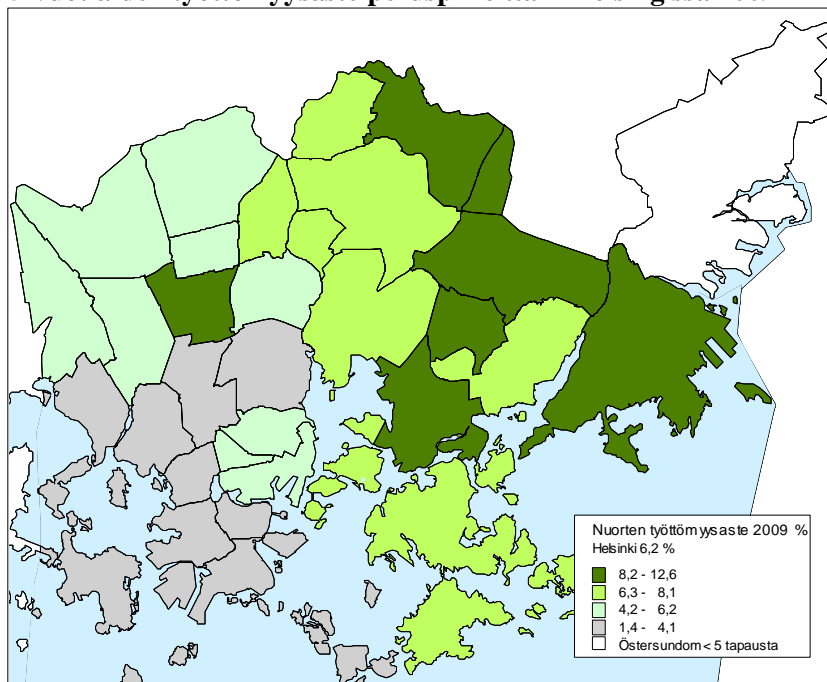
Koulutuksen keskeyttämisestä toisen asteen opinnoissa tapahtuu ammatillisissa oppilaitoksissa huomattavasti enemmän kuin lukiokoulutuksessa. Lukuvuosina 2008/2009 ja 2009/2010 ammatillisissa oppilaitoksissa keskeyttävien määrä pysyi samana (noin 18 %). Sen sijaan kaupungin ylläpitämissä lukioissa keskeyttäminen väheni, 2009/2010 vain 1,5 % opiskelijoista lopetti opintonsa.

Kuvio 25. Toisen asteen opintojen keskeyttämisprosentti Helsingissä 2009–2010.

Alle 25- vuotiaiden työttömyysaste kasvoi nopeasti 15–24 –vuotiaiden osalta vuodesta 2008 (3,5 %) vuoteen 2009 (6,2 %).

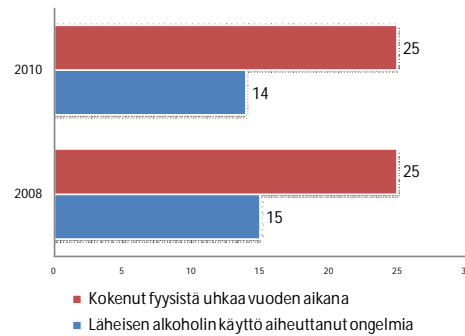
Kuvio 26: Alle 25-vuotiaiden työttömyysaste peruspiireittäin Helsingissä 2009

VI Lasten ja nuorten turvattomuus ja lastensuojelu

Yläasteikäisistä neljännes kertoo kokeneensa fyysistä uhkaa vuoden aikana ja 14 %:lle läheisen alkoholin käyttö aiheuttaa ongelmia.

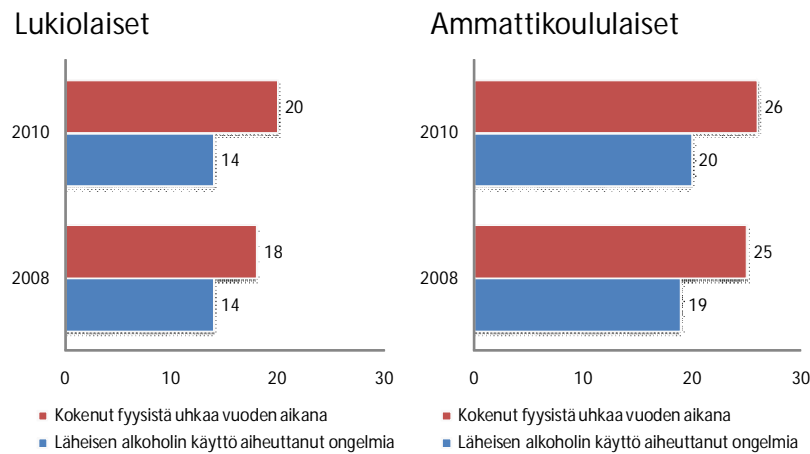
Kuvio 27: Yläasteikäisten nuorten kokema turvattomuus vuosina 2008–2010

Lähde THL: kouluterveyskysely/HKI

Vastaavasti lukiolaisista viidennes ja ammattikoululaisista yli neljännnes on kokenut fyysistä uhkaa vuoden aikana. Läheisen alkoholin käyttö aiheuttaa lukiolaisista 14 %:lle ja ammattikoululaisista jopa viidennekselle ongelmia.

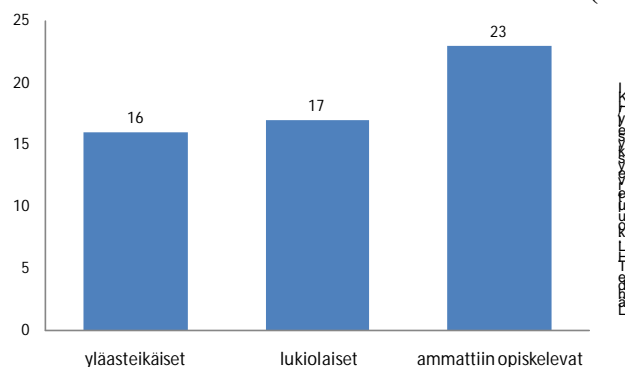
Kuvio 28: Toisen asteen opiskelijoiden kokema turvattomuus vuosina 2008–2010

Lähde THL: kouluterveyskysely/HKI

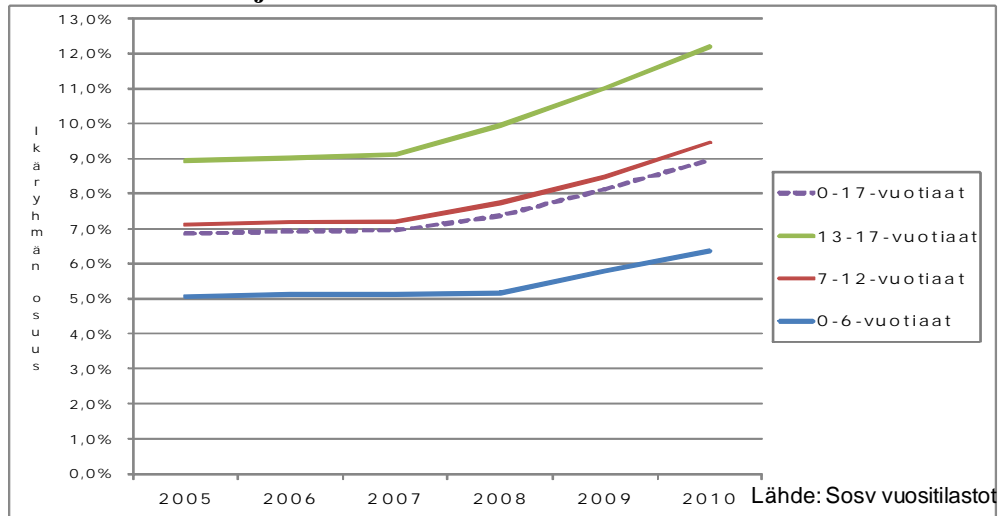
Vakavinta on, että seksuaalista väkivaltaa kertoo kokeneensa yläasteikäisistä 16 %, lukiolaisista 17 % ja ammatillisissa oppilaitoksissa opiskelevista jopa 23 %. Kysymys on tuotu vasta 2010 kouluterveyskyselyyn, joten tuloksia ei ole mahdollista peilata aikaisempiin vuosiin.

Kuvio 29: Seksuaalista väkivaltaa kokeneiden nuorten osuus (%) vuonna 2010

Lastensuojelun asiakasmäärät ovat jatkaneet kasvuaan koko 2000-luvun ajan. 0-6 –vuotiaista yli 6 %, 7-12 –vuotiaista 9,5 % ja 13-17 –vuotiaista jopa yli 12 % ikäryhmän väestöstä oli vuonna 2010 lastensuojelun asiakkaana.

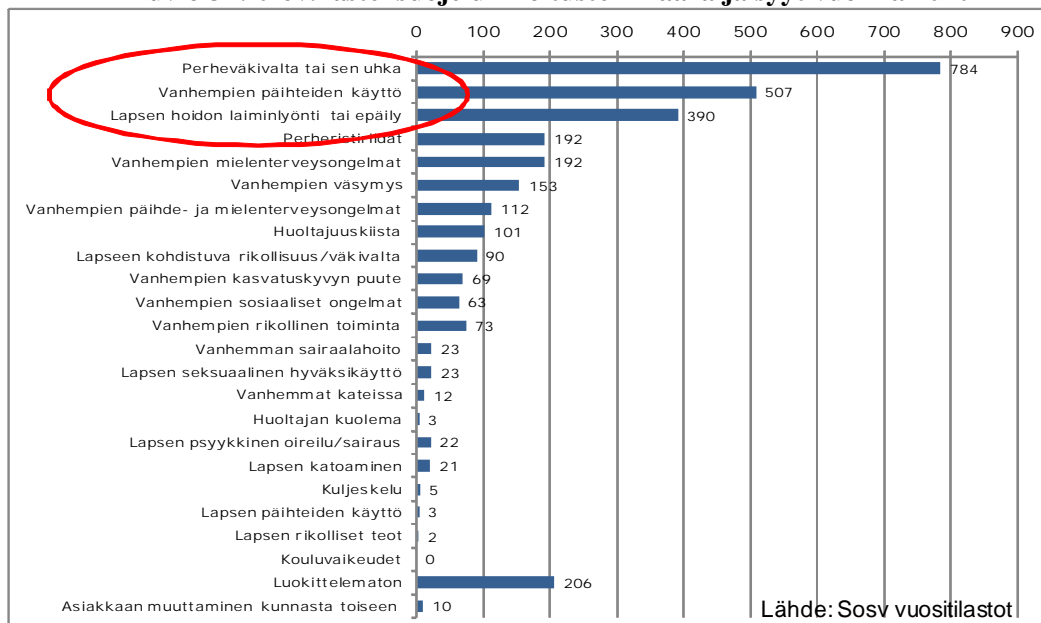
Kuvio 30: Lastensuojelun 0-17v. asiakkaiden osuus vastaavasta ikäluokasta 2005–2010

Rekisteröityjä lastensuojeluilmoituksia tehtiin vuonna 2010 lähes 12 000 kpl yli 7000 lapsesta. Yleisimmät 0-17 vuotiaiden lasten suojeluilmoitusten syyt olivat lapsen rikolliset teot (15 %), perheväkivalta tai sen uhka (15 %) sekä vanhempien tai lapsen päihteiden käyttö (10 % kukin). Lastensuojeluilmoituksen tekijä on useimmiten poliisi (yli 30 %), oma vanhempi tai muu perheen jäsen (12 %) tai terveydenhuolto (11,5 %).

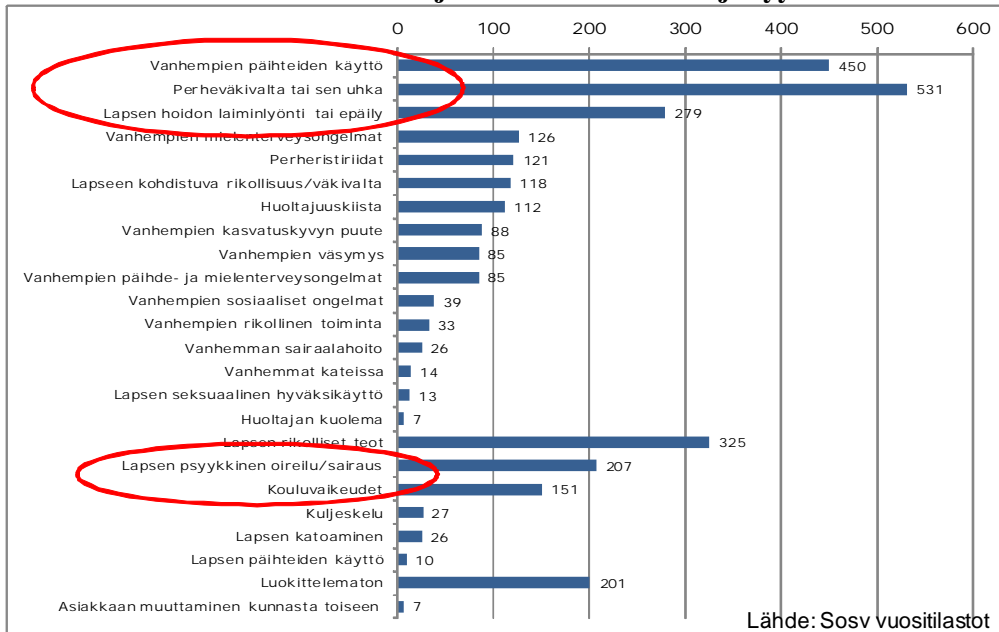
Ikäryhmittäin lastensuojeluilmoitusten syytekijöitä tarkasteltaessa 0-6 v. osalta painottuvat vanhempiin ja vanhemmuuteen liittyvät syyt. Vuonna 2010 rekisteröityjä 0-6 –vuotiaita koskevia lastensuojeluilmoituksia tehtiin 3056 kpl, mikä oli 26,1% kaikista ilmoituksista.

Kuvio 31: 0-6v. lastensuojeluilmoitusten määrä ja syyt vuonna 2010

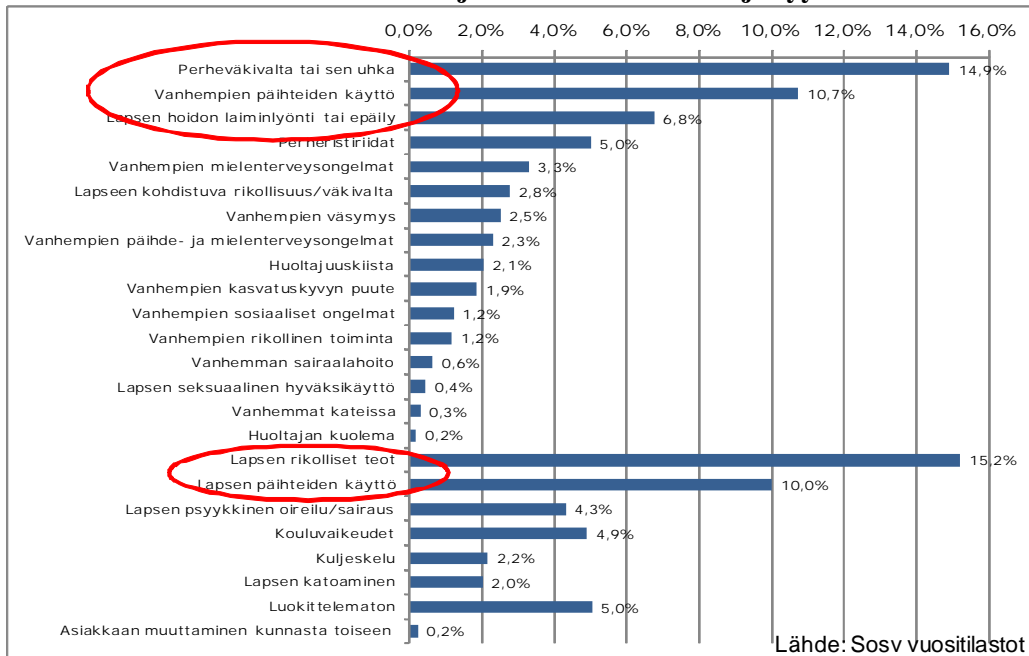
Vuonna 2010 syytekijät 7-12 – vuotiaiden lasten kohdalla olivat samat kuin edellä, mutta niiden lisäksi oli myös lapsen itseensä kohdistuvia syitä, kuten lapsen rikolliset teot sekä lapsen psyykkinen oireilu. 7-12 –vuotiaita koskevia rekisteröityjä lastensuojeluilmoituksia tehtiin 3081 kpl, mikä oli 26,3% kaikista ilmoituksista.

Kuvio 32: 7-12 v. lastensuojeluilmoitusten määrä ja syyt vuonna 2010

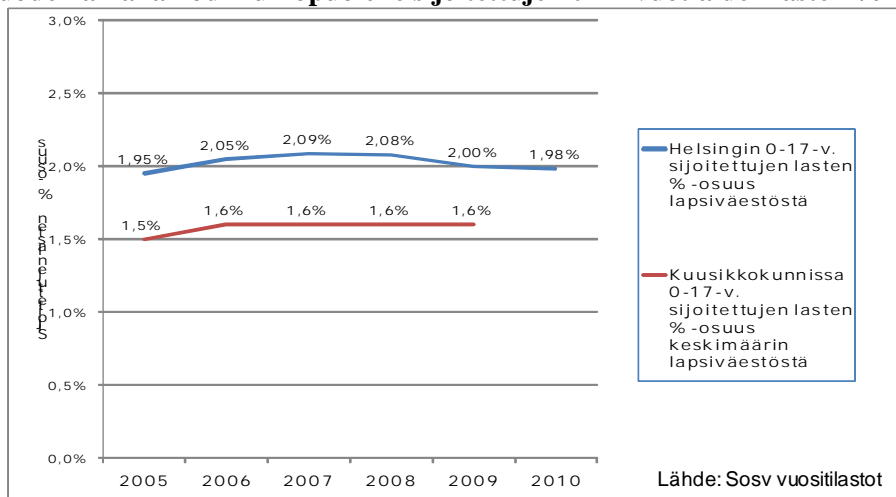
13–17 v. osalta syytekijöissä ovat yleisimpinä lapsen tai nuorten omaan oirehdintaan liittyvät syyt. Vuonna 2010 tässä ikäryhmässä rekisteröityjä lastensuojeluilmoituksia tehtiin 5569 kpl, mikä oli 47,6 % kaikista lasten suojeluilmoituksista.

Kuvio 33: 13-17v. lastensuojeluilmoitusten määrä ja syyt vuonna 2010

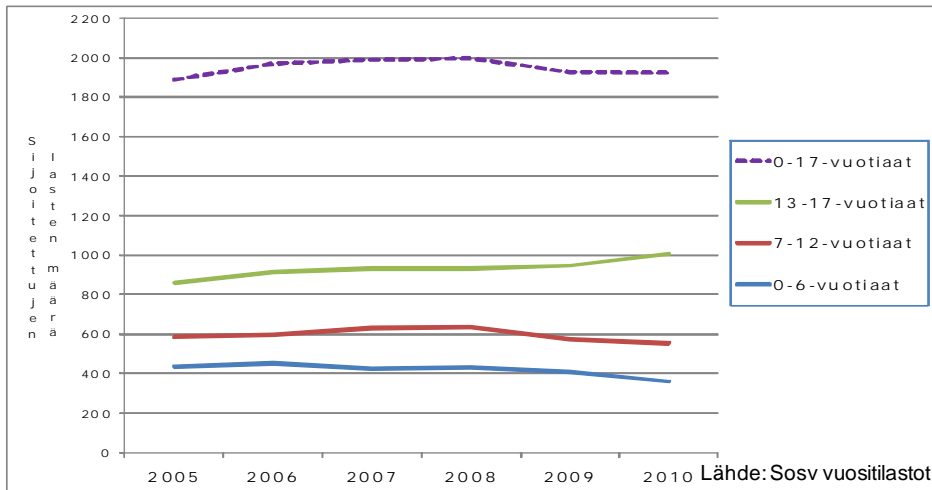

Kodin ulkopuolelle sijoitettujen lasten osuus on kääntynyt sen sijaan LASU kauden aikana laskuun. Vuonna 2010 suhteellinen osuus lapsiväestöstä oli ensimmäistä kertaa 5 vuoteen alle 2%. Kuuden suurimman kaupungin (Hki, Espoo, Vantaa, Turku, Tampere, Oulu) keskiarvo oli 1,6%. Sijoitetuista lapsista erityisesti alle 13-vuotiaiden suhteellinen osuus ikäryhmästään on laskenut, mutta yli 13-vuotiaiden määrä sen sijaan kasvanut.

Kuvio 34: Vuoden aikana kodin ulkopuolelle sijoitettujen 0-17-vuotiaiden lasten %-osuus 2005–2010

Kuvio 35: Vuoden aikana kodin ulkopuolelle sijoitetut 0-17-vuotiaat lapset ikäryhmittäin 2005–2010

Sijoitettujen lasten ja nuorten oirehdinta on suurta. 2010 tehdyn selvityksen mukaan Helsingin kaupungin 414 lastensuojelun laitossijoituksessa olevasta lapsesta 77 % oli ajankohtaisessa lasten- tai nuorisopsykiatrian tutkimuksessa tai hoitokontaktissa. Lastensuojelulaitoksen arvion mukaan psykiatrisen hoidon tai tutkimuksen tarpeessa oli vielä suurempi osa eli 86 % lapsista.